

РЕШЕНИЕ

№ 7412

гр. София, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 155 СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: П С

при участието на секретаря КРАСИМИРА М. ИНКОВА
като разгледа докладваното от П С Гражданско дело № 20231110115884 по описа за 2023 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№

23.04.2023 година

град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

На осми февруари

В публично заседание

III ГО, сто петдесет и пети състав

две хиляди двадесет и четвърта година

ПРЕДСЕДАТЕЛ : П С

Секретар: К И

Прокурор

като разгледа докладваното от съдия П С

гражданско дело 15884 по описа за 2023 година на СРС, 155 състав,

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на Агенция „...“, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „...“ № 3, представлявана от Я Й, против ЗК „...“ АД, с ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „С.“ № ..., представлявано от

изпълнителните директори С Н А и В В И. В исковата молба ищецът, чрез процесуалния си представител твърди, че на 12.10.2021 г. на републикански път I-7 при км 320+962 в лявата страна, било причинено ПТП, при което били нанесени материални щети, изразяващи се в увреждане на 24 м ограничителни системи за пътища от типа H2W4 за пътна част, банкети и др., които увреждания били причинени от водача ТТ И Х на ППС „И.“, с рег. № С... Твърди се, че за настъпилото ПТП бил съставен протокол за ПТП № .. от 12.10.2021 г., като при ответника била заведена щета № .., по която била съставена количествено-стойностна сметка. Излага твърдения, че размерът на претърпените от ищеца щети възлиза на 2 627,08 лв. с включено ДДС, като в изготвената количествено-стойностна сметка не били включени всички вреди. Също така твърди наличие на Договор № .. от 30.12.2019 г. за доставка и монтаж на ограничителни системи за пътища по републиканските пътища на територията на страната, стопанисвани от ищеца, въз основа на който договор следвало да бъде определено претендираното от ищеца обезщетение. Сочи, че към момента на настъпване на ПТП-то ППС „И.“, с рег. № С..., било собственост на „А.“ ЕООД, което дружество имало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ с ответника. Позовава се на закона относно дължимостта и на лихва за забава. Сочи, че по повод отправено искане за издаване на заповед по чл. 410 от ГПК било образувано гр.д. № 60259/2022 г. по описа на СРС, 155 състав, като по повод на постъпило възражение срещу заповедта и дадени от съда указания, предявява исковата си претенция. Моли съда да приеме за установено по отношение на ответника, че ЗК „...“ АД дължи на Агенция „...“ сумата от 2 627,08 лв. - главница, представляваща дължимо застрахователно обезщетение в резултат на причинено ПТП на 12.10.2021 г., сумата от 258,33 лв. - лихва за забава за периода от 19.11.2021 г. до 07.11.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 07.11.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, както и направените по делото разноски. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ищецът, редовно призован, не изпраща представител. По делото е депозирано становище по съществото на спора.

В законоустановения срок е постъпил отговор на исковата молба от ответното дружество ЗК „...“ АД, с който предявените искови претенции се оспорва като неоснователна. Не се спори, че при ответника е заведена преписка по щета, по която ответникът е определил и заплатил обезщетение в размер на 1 741,25 лв., с изплащането на което било погасено задължението на ответника. Оспорва размера на претендираното обезщетение като завишен. Оспорва и претенцията за лихва за забава. Излага подробни съображения. Моли съда да отхвърли исковите претенции, като неоснователни. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ответникът, чрез процесуалния си представител, поддържа отговора на исковата молба. Моли съда да отхвърли предявените претенции, като неоснователни и недоказани, претендира направените по делото разноски.

Така предявените искови претенции са с правно основание чл. 415, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 422 от ГПК във връзка с чл. 432, ал. 1 от КЗ и чл. 429, ал. 2 и ал. 3 от КЗ. Направено е възражение по чл. 499, ал. 2 от КЗ, както и искане по реда на чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, преценени съобразно разпоредбата на чл. 12 от ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

От приложеното гр.д. № 60259/2022 г. по описа на СРС, 155 състав, е видно, че на 14.02.2023 г. съдът е издал заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, по силата на която ЗК „...“ АД, ответник в настоящото производство, е осъден да заплати на Агенция „...“ сумата от 2 627,08 лв. - главница, представляваща дължимо застрахователно обезщетение в резултат на причинено ПТП на 12.10.2021 г., сумата от 258,33 лв. - лихва за забава за периода от 19.11.2021 г. до 07.11.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 07.11.2022 г. до окончателното изплащане на вземане, както и сумата

от 107,70 лв. – направени по делото разноси, от които: сумата от 57,70 лв. – платена държавна такса и сумата от 50 лв. – юрисконсултско възнаграждение. По повод на подадено възражение и дадени от съда указания в предвидения едномесечен срок заявителят Агенция „...“, ищец в настоящото производство, е предявил установителен иск.

От приетата като доказателство административнонаказателна преписка се установява, че с Наказателно постановление № .. от 04.11.2021 г. на Н.. на РУ – Е., на ТТ И Х е било наложено административно наказание глоба за това, че на 12.10.2021 г., в 17,50 ч. в община Е., на път Първи клас № 7, км. 321 с посока на движение от гр. Е.. към ГКПП Л, като водач на товарен автомобил „И..“, с рег. № С.., с прикачено полуремарке „...“, с рег. № .., собственост на „А..“ ЕООД, при избиране на своята скорост на движение не се е съобразил с атмосферните условия – дъжд с пътните условия – мокра пътна настилка, с релефа на местността – ляв завой при спускане, преминал през лентата за насрещно движение и блъснал четири броя мантинели, излязъл извън пътното платно в ляво на посоката си на движение и реализирал ПТП с материални щети.

От представената и приета като доказателство по делото справка от Гаранционния фонд е видно, че по отношение на товарен автомобил с рег. № С.. е имало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ със ЗК „...“ АД с период на покритие от 22.01.2021 г. до 21.01.2022 г., като на 07.11.2021 г. полицата е била прекратена.

Като доказателства по делото са приети два броя договори за обществена поръчка от 12.07.2018 г. и 30.12.2019 г.

От представения заверен препис от количествено-стойностна сметка от 27.10.2021 г., изготвена от ищеца, се установява, че за отстраняване на щетите по Протокол за ПТП № .. от 12.10.2021 г. е необходима сумата от 2 627,08 лв. с включено ДДС.

От представения заверен препис от претенция, отправена от ищеца до ответника се установява, че на 27.10.2021 г. ищецът е направили искане пред ответното дружество за заплащане на щетите, а от представения заверен препис от известие за доставяне се установява, че ответникът е получил поканата на 28.10.2021 г.

От представените от ответника писмени доказателства се установява, че на 09.11.2022 г. ответникът е превел по сметка на ищеца сумата от 8 859,82 лв., а от приложения към платежното нареждане списък се установява, че по щета № .. е платено обезщетение в размер на 1 741,25 лв.

От приетото по делото заключение на вещото лице по назначената съдебна автотехническа експертиза, неоспорено от страните по делото, което съдът възприема като обективно и безпристрастно, се установява, че щетите, нанесени по металната еластична ограда /мантинела/ са в причинно-следствена връзка с посочения механизъм на ПТП-то, като средната пазарна цена на материалите и труда за отстраняване на повредите по металната еластична ограда към датата на застрахователното събитие – 12.10.2021 г. при ремонт с нови части без начислен ДДС е 2 189,22 лв., а с начислен ДДС – 2 627,06 лв. Вещото лице установява технологията на възстановяване на металните пътни съоръжения. В заключението също така е посочена средната пазарна цена на материалите и труда за отстраняване на повредите по металната еластична ограда към датата на застрахователното събитие – 12.10.2021 г. при ремонт с нови части, с отчитане на овехтяване, без начислен ДДС в размер на 1 970,30 лв., а с начислен ДДС – 2 364,36 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

По делото не се спори, че с влязло в сила наказателно постановление от 04.11.2021 г. на Н.. на РУ – Е., на ТТ И Х е било наложено административно наказание глоба за това, че на 12.10.2021 г., в 17,50 ч. в община Е., на път Първи клас № 7, км. 321 с посока на движение от гр. Е.. към ГКПП Л, като водач на товарен автомобил „И..“, с рег. № С.., с прикачено полуремарке „...“, с рег. № .., собственост на „А..“ ЕООД, е реализирал ПТП с

материални щети. По делото е безспорно установено и не се спори, че към момента на настъпване на застрахователното събитие е било налице валидно застрахователно правоотношение по отношение на товарен автомобил с рег. № С..., по застрахователна полица с ответното дружество, прекратена на 07.11.2021 г. Не се оспорва и механизма на настъпване на ПТП-то. Спори се за размера на щетите.

Съгласно чл. 432, ал. 1 от КЗ, увреденият, спрямо който застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя. За да се уважи претенцията за присъждане на дължимо застрахователно обезщетение от застраховател следва да са налице няколко предпоставки – наличие на ПТП, в резултат на което са причинени вреди от водач на МПС със сключена застраховка “Гражданска отговорност”, която да е в сила към момента на процесното ПТП. Съдът намира, че в конкретния случай са налице изискуемите предпоставки.

От събраните по делото доказателства безспорно се установява наличие на валидно възникнало застрахователно правоотношение, валидно към момента на причиняване на ПТП-то. Безспорно се установява, че обект на застраховка е товарен автомобил „И.“, с рег. № С... Предявената искова претенция се явява основателна.

От събраните по делото доказателства, включително от изслушаното заключение на вещото лице по назначената съдебна автотехническа експертиза се установява по безспорен начин, че средната пазарна цена на материалите и труда за отстраняване на повредите по металната еластична ограда към датата на застрахователното събитие – 12.10.2021 г. при ремонт с нови части без начислен ДДС е 2 189,22 лв., а с начислен ДДС – 2 627,06 лв.

Ищецът, съобразно с указаната доказателствена тежест по смисъла на чл. 154 от ГПК, доказва настъпването на твърдените вреди, както и наличието на причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП.

Ето защо и с оглед на гореизложеното за съда се налага извод, че са налице кумулативно изискуемите предпоставки на фактическия състав на деликта, поради което и исковата претенция се явява основателна до размера от 2 627,06 лв., като за разликата над тази сума до първоначално предявения размер от 2 627,08 лв. претенцията следва да бъде отхвърлена като недоказана.

От представените от ответника писмени доказателства се установява, че на 09.11.2022 г. ответникът е платил по сметка на ищеца сумата от 1 741,25 лв. Ето защо претенцията се явява основателна и доказана за сумата от 885,81 лв., като за разликата над тази сума до размера от 2 627,06 лв. претенцията следва да бъде отхвърлена поради извършено плащане.

По отношение на направеното от ответника възражение, съобразно с разпределената доказателствена тежест по реда на чл. 154 от ГПК, ответникът не доказва, че претендираните от ищеца вреди надвишават действително претърпените, с оглед на изслушаното заключение на вещото лице, поради което възражението следва да бъде оставено без уважение.

С оглед основателността на главния иск, основателен се явява и акцесорния иск за присъждане на законната лихва върху главницата. В конкретния случай ответникът дължи лихва за забава. От събраните по делото доказателства се установява, че поканата е била получена от ответника на 28.10.2021 г. Ето защо исковата претенция се явява основателна и доказана за периода от 19.11.2021 г. до 06.11.2022 г. върху претенцията от 2 627,06 лв., като за датата 07.11.2022 г., на която е подадено заявлението по чл. 410 от ГПК, претенцията следва да бъде отхвърлена. На основание чл. 162 от ГПК и при използване на счетоводна програма съдът определя лихвата за забава в размер на 257,60 лв. За разликата над сумата от 257,60 лв. до първоначално претендирания размер от 258,33 лв. и за датата 07.11.2022 г. претенцията следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Искането за присъждане на законната лихва върху главницата, дължима от предявяване на заявлението – 07.11.2022 г. до окончателното изплащане на задължението е основателно, поради което същото следва да бъде уважено.

По отношение на претенцията за установяване размера на дължимите в заповедното производство разноски, съобразно с т. 12 от ТР 4/2013 от 18.06.2014 г. на ОСГТК на ВКС, съдът следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени в заповедното производство, съобразно с изхода от спора и да разпредели отговорността за направените разноски. Съобразно с чл. 81 от ГПК във връзка с чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените в заповедното производство разноски в размер на 42,68 лв. от общо направените разноски в размер на 107,70 лв., от които: сумата от 57,70 лв. – платена държавна такса и сумата от 50 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

По отношение на искането за присъждане на направените по делото разноски от процесуалния представител на ищеца, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 от ГПК съдът намира същото за основателно, като съразмерно с уважената част от исковите претенции, като в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 157,47 лв. от общо направените разноски в размер на 397,38 лв., от които: сумата от 97,38 лв. – платена държавна такса, сумата от 200 лв. – платено възнаграждение за вещо лице и сумата от 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

По отношение на искането за присъждане на направените по делото разноски от процесуалния представител на ответника, на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК съдът намира същото за основателно, съразмерно с отхвърлената част от исковата претенция, като в полза на ответника следва да бъде присъдена сумата от 120,75 лв. от общо направените разноски в размер на 200 лв., от които: сумата от 100 лв. – платено възнаграждение за вещо лице и сумата от 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

С оглед на гореизложеното, Софийският районен съд, 155 състав,

Р Е Ш И :

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените искиви претенции от Агенция „...“, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „...“ № 3, представлявана от Я Й, против ЗК „...“ АД, с ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „С.“ № .., представлявано от изпълнителните директори С Н А и В В И, с правно основание чл. 415, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 422 от ГПК във връзка с чл. 432, ал. 1 от КЗ и чл. 429, ал. 2 и ал. 3 от КЗ, че ЗК „...“ АД дължи на Агенция „...“ сумата от 885,81 лв. /осемстотин осемдесет и пет лева и осемдесет и една стотинки/ - главница, представляваща дължимо застрахователно обезщетение в резултат на причинено ПТП на 12.10.2021 г., сумата от 257,60 лв. /двеста петдесет и седем лева и шестдесет стотинки/ - лихва за забава за периода от 19.11.2021 г. до 06.11.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 07.11.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, като ОТХВЪРЛЯ исковите претенции за главница за сумата над 2 627,06 лв. /две хиляди шестстотин двадесет и седем лева и шест стотинки/ до първоначално претендирания размер от 2 627,08 лв. /две хиляди шестстотин двадесет и седем лева и осем стотинки/ и за лихва за забава за сумата над 257,60 лв. до първоначално претендирания размер от 258,33 лв. /двеста петдесет и осем лева и тридесет и три стотинки/ и за датата 07.11.2022 г., като неоснователни, и за главница за сумата над 885,81 лв. до размера от 2 627,06 лв., като погасена поради извършено плащане.

ОСЪЖДА ЗК „...“ АД, с ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „С.“ № .., представлявано от изпълнителните директори С Н А и В В И, ДА ЗАПЛАТИ на адвокат Агенция „...“, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „...“ № 3, представлявана от Я Й, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 от ГПК, сумата от 157,47 лв. /сто

петдесет и седем лева и четиридесет и седем стотинки/, представляваща направени по делото разноски.

ОСЪЖДА ЗК „...“ АД, с ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „С.“ № .., представлявано от изпълнителните директори С Н А и В В И, ДА ЗАПЛАТИ на Агенция „...“, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „...“ № 3, представлявана от Я Й, на основание чл. 81 от ГПК във връзка с чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 42,68 лв. /четиридесет и два лева и шестдесет и осем стотинки/, представляваща направени по делото разноски в производството по издаване на Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 5129 от 14.02.2023 г. по гр.д. № 60259/2022 г. по описа на СРС, 155 състав.

ОСЪЖДА Агенция „...“, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „...“ № 3, представлявана от Я Й, ДА ЗАПЛАТИ на ЗК „...“ АД, с ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „С.“ № .., представлявано от изпълнителните директори С Н А и В В И, на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК, сумата от 120,75 лв. /сто и двадесет лева и седемдесет и пет стотинки/, представляваща направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчване на препис на страните пред Софийски градски съд.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____